

Presentatie Barbara Jean
1 december 2011, Podium 0950, Rotterdam

Fijn dat jullie hier zijn

Past PresentFuture
PresentFuturePast

Onderling verbonden – door elkaar heen, over en weer. En de **Hier en Nu**. *

De Zuil en de Trap. De Trap en De Zuil. **Hier** (buiten - op een steenworp afstand) op een prachtige ruimtelijke locatie de zuil **Op** en de trap **In** en **Verborgen Onderaan** de Maasdijk, de Maas Boulevard - tevens entree naar de boeiende stad Rotterdam – een Actief/Reflectieve beeld samen.

Zo Hollands als het kan zijn – naar buiten – wijds – panorama – wolken, lucht boven water, - poëtische - een bocht in de rivier – *a bend in the river* – naar binnen een bijna klassieke, Groen, Groen, grasveld, intiem en vertrouwd.

Het lijkt erop als de locatie – de lege stenen (platform) en de huidige trap – al jaren latent – op iets stond te wachten, misschien zonder het te weten.

Toekomst: **

Omdat beelden spreken voor zich, begin ik met een verhaaltje over mijzelf.

Ik heet Barbara Jean Helmes, en ik stel me voor als Barbara Jean, Kunstenaars naam. Wie ik ben.

Ik ben geboren in California, opgegroeid in Minnesota. Daar heb ik schilderkunst gestudeerd aan the University of Minnesota, dan New York en om me verder te bekwamen in de kunst in het oude Europa maakte ik een rondreis – om alles wat ik gestudeerd hebt in mijn opleiding in het echt te zien – niet alleen kunstwerken in Musea maar ook het leven eromheen zelf meemaken, culturen ondergaan en ik wilde een postacademische studie volgen op mijn juiste plek. Madrid was mijn eerste zogenaamde ‘bestemming’, op zoek naar kleur - maar Madrid leerde mij monumentaliteit zien. Nederland leerde me kleur zien en nuances. De combinatie van lijn subtiliteiten en monumentaliteit – het gebaar - is een kenmerk wat terug te vinden is in mijn werk – hoe groot of klein ook.

De keuze voor mijn verdere studie viel op Amsterdam of Florence. Ik was zonder meer aangenomen in Amsterdam maar na een zomer in Florence was ik verliefd op de Renaissance-stad en wilde daar voor eeuwig en altijd blijven. In de herfst besloot ik wel om afscheid te nemen van Amsterdam en de Rijksakademie. Maar het lot besliste anders. De eerste dag van mijn terugkomst melde het nieuws over gigantische overstromingen in Florence. Dat veranderde de zaak ingrijpend en ik begon mijn studie in Amsterdam. In de kerstvakantie ging ik terug om kostbare boeken uit de antieke Stadsbibliotheek te ontmodderen, (te ontdoen van modder) zoals vele studenten van overal.

Het was ironisch dat ik ontsnapte aan een overstroming in een hoog en droog land als Italië, door in een onder water liggend polderland te verblijven.

Sinds dan ben ik paar keer Holland-Amerika en anders om geweest - sterker nog *** eind 1968 was ik passagier op de SS Nieuw Amsterdam. Een spannende reis niet alleen was het de laatste lijndienst over de Atlantische oceaan van de Holland-Amerika Lijn maar de Amerikaanse presidentsverkiezingen waren aan de gang, Richard Nixon versus Hubert Humphrey. Turning point. En spannend in meerdere opzichten. Dramatisch afscheid om 12 uur s’ nachts, schijnwerpers – eindelijk weg na een hectische periode maar dankzij Willem Sandberg lukte het. En **toen**, wegens een motorstoring stopte het schip binnen de watergrenzen van Nederland (territoriaal water) voor 12 uur. Wat een anticlimax – in limbo.

Je bent een deel van waar je vandaan komt – en ook waar je naartoe gaat. The ‘In-between’ situatie - is terug te vinden in mijn werk.

Ik ben hier nog - als eigenaardige archeoloog (ideosyncratic archeologist) – als ooit raak betiteld door een Nederlandse kunstkenner).

Mijn beeldend onderzoek betreft het raken van de kern, “going to the bones” en “trappen” het zoeken van het hogere, het fysieke middel om het hogere te bereiken. Schrift is een middel om het hogere te ontwikkelen in de geest.

Er is een drijfveer, een ‘burning desire’- passie - om naar de bron te gaan – zoals in een olie project waarbij ik veel van mijn tijd boven in de lucht in een vliegtuig was terwijl het ging over een onzichtbare, verborgen bron onder de grond. De wens om naar het magma te gaan.

Verleden: ****

Nu een ander beeld, een andere trap, ‘The Wittgenstein Steps’ in Wenen.

Wenen niet toevallig. Locatie de Burggarten ‘verborgen’ in hartje Wenen.

Hier werd ik uitgenodigd door Agora en heb installaties gemaakt. Deze installatie is gebaseerd op ‘Mene, Mene, Tekel Ufrasin’ uit de bijbel wat betekent “gewogen, gewogen geteld en te licht bevonden”, een belangrijke leidraad in mijn werk door de jaren heen.

Terug naar de Toekomst: *****

Over de Statietrap: functioneel, symbolisch, spiritueel, esthetisch en deftig – allemaal o.k. maar vooral Communicatie is van belang – omdat er onleesbaar gegraveerd inscripties uit meerdere talen zijn en Dus ‘onleesbaar’ is – is het totaal *even toegankelijk* en *even ontoegankelijk* voor iedereen. Zonneklaar.

Te eindigen met een tekst (door mijzelf) over een serie tekeningen gebaseerd op Scherezade, Duizend en Een Nacht: in het Engels ik neem aan, hoop dat dat geen probleem is.

A Story about Story Telling. A Story within which are several stories, each one, in itself about story telling. Truly it is a matter of life and death. The function: to make a man see the things before his eyes by holding up another thing to view.

The simplest of truths: a life belongs only to the person who lives it; life will claim the living: to live is to let live.

The story begins with the end. Speak or die. And for as long as you can go on speaking you will not die. The story begins with death. To speak is to live.

Barbara Jean

Powerpoint beelden:

- * panorama view
- ** Statietrap
- *** Holland-Amerika Lijn schip
- **** ‘The Wittgenstein Steps’ Wenen
- ***** Statietrap